

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/243/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521202268
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521202268.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: P. O., nar. XX.XX.XXXX a T. O., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - T. H. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. G. 8, X., t.č.: I. XX, X., adresa na doručovanie: G. XX, X., zastúpená: JUDr. Daniela Ježová, LL.M, PhD., advokátka so sídlom Javorinská 13, Bratislava, a otec - T. O., trvale bytom W., G., X., t. č.: Dr. R. XX, V. an der J., Rakúska republika, zastúpený: advokátska kancelária Advokáti Heinrich, s.r.o., IČO: 36865966, so sídlom Skautská 12, Nitra, pracovisko - adresa na doručovanie Lombardíniho 22b, Bratislava, v konaní na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.06.2021, č.k. 68P/118/2021-139, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.06.2021, č.k. 68P/118/2021-139 sa **z r u š u j e** a konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 01.06.2021 sa **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle čl. 20 nariadenia Brusell II s odkazom na príslušné ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) a zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej „Zákon o rodine“), ktorým žiadal zaviazať matku povinnosťou oznámiť mu identifikáciu psychológa, resp. psychológov (meno, priezvisko, adresa, poskytovateľa zdravotnej starostlivosti), ktorí poskytujú psychologické poradenstvo a podporu maloletým deťom P. O., nar. XX.XX.XXXX, a T. O., nar. XX.XX.XXXX, umožniť zúčastniť sa otcovi spoločného psychologického poradenstva s deťmi u psychológov, ktorí majú deti v starostlivosti a povinnosťou oznamovať otcovi informácie ohľadom zdravotného stavu maloletých detí, ako aj vopred všetky lekárske, zdravotnícke vyšetrenia, ktoré chce s deťmi absolvovať. Vo výroku rozhodnutia s použitím § 52 C.m.p. deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 2 ods. 1, 2, § 360, § 363 C.m.p., čl. 4 ods. 1, § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 C.s.p., § 28, § 35, § 36 ods. 1 Zákona o rodine konštatujúc, že otec v návrhu (ku ktorému pripojil uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.02.2021 a zo dňa 12.02.2021, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.04.2021, rozhodnutie Krajského súdu v Korneuburgu, dôkaz s názvom „skutkový stav vecí“, správu ÚPSVaR zo dňa 11.08.2020, správu klinického psychológa zo dňa 08.12.2020 a zo dňa 29.01.2021, zvukový záznam zo stretnutia zo dňa 10.12.2020, mailovú komunikáciu, zápisnice z pojednávani z dní 15.04.2021 a 27.04.2021) popísal základné skutkové okolnosti (odkazujúc na spisy vedené Okresným súde Bratislava V pod sp.zn. 20P/150/2020, 68P/27/2021 a 68P/15/2021), pričom konanie sp. zn. 20P/150/2020 bolo uznesením

Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/150/2020-566 zo dňa 14.08.2020 prerušené až do právoplatného skončenia konania o nariadení návratu detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (ďalej „návratové konanie“) vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/47/2020. V návrhu uviedol, že rodičia maloletých detí nie sú manželmi, spolu s maloletými deťmi sú občanmi Slovenskej republiky, v roku 2013 sa celá rodina presťahovala do Rakúska, kde si vytvárala rodinné zázemie, pričom aj na úradných dokumentoch si uvádzali ako bydlisko adresu ich pobytu v Rakúsku, otec považuje za miesto obvyklého pobytu maloletých detí Rakúsku republiku a v návratovom konaní požaduje návrat detí do Rakúskej republiky. Od roku 2019 sa medzi rodičmi začali prejavovať partnerské nezhody, vzájomné odcudzovanie sa, ani absolvovanie poradenstva partnerskú krízu nedokázalo zachrániť a vzťah medzi rodičmi zanikol. Matka po vzájomných nezhodách dňa 08.07.2020 odišla s deťmi z V. a po vzájomnej komunikácii s otcom oznámila, že trvá na písomnej dohode ohľadom striedavého stretávania sa rodičov s deťmi počas letných prázdnin. Otec bol s deťmi v kontakte, telefonoval s nimi, tešili sa na vzájomné stretnutia, od 19.07.2020 matka prestala umožňovať otcovi komunikáciu s maloletými deťmi, otec následne podal tri návrhy na súd v Rakúskej republike a dožadoval sa vykonania pohovoru kolíznym opatrovníkom s maloletými deťmi (ktorý sa uskutočnil dňa 11.08.2020). Otec v návrhu opísal stretávanie sa s maloletými deťmi, pričom bol nútený podať si návrhy na nariadenie neodkladných opatrení týkajúcich sa úpravy styku z dôvodu odmietavého prístupu matky, ktorá zároveň otca neinformuje o podstatných okolnostiach týkajúcich sa detí. Vzhľadom na vážnosť situácie preto požiadaval klinického psychológa Mgr. Pavla Zámečníka o psychologické poradenstvo a predložil mu všetky podklady súvisiace s rodinou (správa klinického psychológa zo dňa 08.12.2020 bola priložená k návrhu) v ktorej sú vytykané nedostatky v postupoch, nevhodné prístupy zo strany matky, náhla zmena správania sa maloletých detí a ich odmietanie navštevovať otca, psychológ odporučil realizovať styk otca s maloletými deťmi, mediáciu, psychoterapiu rodičov a detí, ale i rodinné poradenstvo, pričom pretrvávaním tohto stavu by mohlo dôjsť až k vzájomnému odcudzeniu detí od otca a napätie môže mať vážne dôsledky na vývin a psychické zdravie detí. Styk otca s deťmi sa následne realizoval len jedenkrát po intervencii ÚPSVaR Bratislava, (ďalej len „Úrad práce“), otec opätovne požiadaval psychológa o poradenstvo a z doplnenej správy z 29.01.2021 vyplýva vážnosť súčasnej situácie, ktorá narúša citové väzby detí voči otcovi, má vplyv na vývinové potreby detí, čo môže mať v budúcnosti vplyv na ich psychické zdravie. Opätovne bolo odporúčané poradenstvo i mediácia. Matka návrhy otca týkajúce sa účasti na terapii odmietala, napriek tomu, že zo správy a z ingerencie ÚPSVaR vyplýva nevyhnutná potreba psychoterapie, otec navrhol stretnutia u viacerých psychológov, následne matka oznámila otcovi, že deti navštevujú psychológa, avšak odmietala uviesť jeho identifikáciu s odôvodnením, že v minulosti otec negoval jedného psychológa a centrum Nádej. Tento stav trvá do dňa podania tohto návrhu, pričom otec poukázal na vyjadrenia matky typu: „dobrovoľne ti neoznámim, ktorého psychoterapeuta presne navštevujú“. Aj v rámci pojednávania nariadeného v návratovom konaní matka potvrdila, že neposkytne otcovi informáciu ohľadne psychoterapeuta detí a ani túto na pojednávaní neposkytla. Kolízny opatrovník poukázal na skutočnosť, že pokiaľ má byť predmetom psychologického poradenstva pre deti psychologická pomoc pri vysporiadaní sa s rozchodom rodičov a „údajné“ zlepšenie vzťahu s otcom, tak predsa otec musí byť priamou súčasťou takejto psychologickéj intervencie. Podľa názoru otca sa bude akákoľvek forma podpory a sledované zlepšenie stavu detí mieniť účinkom, pokiaľ nebude psychológ informovať rodičov a pokiaľ oni nebudú mať informácie ako psychologické poradenstvo prebieha, aký je stav detí a podobne. Ide o komplexný vzťah všetkých štyroch členov rodiny, všetci musia spolupracovať, ak chcú dosiahnuť spoločný cieľ a prípadné nevytvorenie takéhoto spoločného postupu je kontraproduktívne, nevedie k zlepšovaniu psychického stavu detí. Otec uviedol, že tento stav matke vyhovuje, otec je „vynechávaný“ z psychologického poradenstva, a hoci je od marca 2021 v styku s deťmi, tak z psychologického hľadiska sú tu nedostatky, ktoré je nevyhnutné riešiť. Otec má záujem na vyriešení danej situácie, na kooperácii so psychológom, na poradenstve s odborníkom, ktoré môže zlepšiť situáciu v rodine. Matka odmietaním uviesť meno a kontakt na psychológa (ktorého deti navštevujú už viac ako 3 mesiace) postupuje v rozpore so Zákonom o rodine, keď odmieta informovať druhého rodiča o zdravotnej starostlivosti maloletých detí a túto umožňuje poskytovať bez jeho informovania. Zároveň však znemožňuje zlepšenie psychickej situácie detí po rozchode rodičov, čím vzťah medzi otcom a maloletými deťmi nemôže prosperovať. Vzhľadom na súčasný stav v rodine je nevyhnutné, aby všetci kooperovali, aby psychológ pracoval s otcom a najmä, aby mohol otec získať informácie ohľadne psychického stavu detí s cieľom stabilizácie stavu v rodine. Matka to všetko stále odmieta a preto sa otec rozhodol podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v zmysle ktorého by bola matka povinná otcovi oznámiť identifikáciu psychológa, ktorého maloleté deti navštevujú. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy pre maloleté deti je podľa otca v danom prípade osvedčené. Svedčí o tom aj vyjadrenie pracovníkov ÚPSVaR, detského psychológa či

správanie sa matky znemožňujúcej styk otca s deťmi, čo má za následok vznik problémov psychického charakteru. Znemožnenie účasti otca na odbornom procese, v ktorom by sa mali vzťahy medzi členmi rodiny zlepšiť nie je podľa otca v záujme maloletých detí. Otec napokon poukázal na správu zo psychiatrie zo dňa 30.10.2020, v ktorej psychiatrička neuviedla žiadnu „psychiatrickú diagnózu,“ deťom nenastavila žiadnu liečbu a jej záver sa zhoduje s názorom otca, že treba nariadiť rodinnú psychologickú terapiu a psychologickú podporu pre deti. Pre otca je podstatná tá okolnosť, že matka bez informovania a súhlasu otca bráva deti na rôzne lekárske vyšetrenia, o ktorých nie je otec informovaný, nemôže tak uviesť svoj súhlas, ani pred či po vyšetrení nie je o ňom informovaný, čím matka porušuje základné rodičovské práva otca.

3. Súd prvej inštancie v rozhodnutí v ods.5 uviedol podstatný obsah vyjadrenia matky k návrhu otca v ktorom matka uviedla, že s deťmi navštevuje psychologické poradenstvo v občianskom združení TENENET- centrum pre deti a rodinu (centrum je akreditované na vykonávanie opatrení sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, zabezpečuje diagnostiku, poradenstvo a skupinové tréningy) a deti navštevujú aj svojho psychológa, pretože individuálnu psychologickú pomoc potrebovali (maloletý T. má suicidálne sklony so sebapoškodzovaním- škrabanie na zápästí, následne má neurotické tiky, maloletá P. trpí depresiami- často celý deň nerozpráva a pozerá do neznáma), psychické problémy u maloletých detí začali už pri oznámení rozchodu rodičov, kedy sa maloletý T. psychicky zrútil, nasledovalo násilné vyhadzovanie matky z ich rodinného domu pred očami maloletých a striedanie si detí v týždňových intervaloch, ktoré vyústilo do vyšetrenia detí na psychiatrii, pretože sa u nich objavili neurotické tiky, suicidálne myšlienky a hrozby samovraždou. Matka považovala za potrebné liečiť u detí aj neurotické symptómy, otec zakázal psychologickú pomoc pre deti a preto matka musela vyhľadať pomoc u psychiatričky. Aj endokrinológ maloletého T. zhodnotil jeho správanie ako úzkostlivé, ktoré však v poriadku nie je a odporučil aj vyšetrenie u psychológa. Matka uviedla, že otec jej výslovne zakázal aby vyhľadala pre maloleté deti psychologickú pomoc a následne sa tejto odmietal zúčastňovať, v júni 2020 matka konzultovala situáciu s detskou psychologičkou PhDr. Martinkovou, ktorá odporučila psychoterapeutické vedenie detí a bola ochotná navrhnúť vhodné intervaly pobytu detí u jedného a druhého rodiča, otec dané riešenie zamietol s odôvodnením, že deti to nepotrebujú, presadzoval výhradne striedavú osobnú starostlivosť v týždňových intervaloch a mailom zakázal p. Martinkovej akékoľvek stretnutie s maloletými deťmi. Následne zakázal aj psychologičke Mgr. Márii Tóthovej Šimčákovej u ktorej deti absolvovali dve stretnutia, prácu s deťmi a zároveň jej údajne prikázal zničiť akúkoľvek dokumentáciu aj napriek tomu, že si ju vybrali obaja spoločne s následným odmietnutím psychologičky pracovať s deťmi. Otec sám, svojvoľne a bez dohody s matkou ukončil psychoterapeutické sedenia maloletých, čo znášali deti zle, počas októbra 2020 sa situácia ešte viac vyhrotila, deti boli v obrovskom strese ak mali ísť k otcovi, T. mával očné tiky, býval agresívny, P. mávala často bolesti brucha a bývala skleslá. Matka kontaktovala so žiadosťou o pomoc ÚPSVaR a dňa 31.10.2020 vzala maloleté deti na pedopsychiatrické vyšetrenie k MUDr. Kováčovej za účelom zabezpečiť deťom aspoň krízovú psychologickú intervenciu, otec odmietol aj terapiu prostredníctvom akreditovaného subjektu odporúčenú detským psychológom ohľadom výchovného prístupu k deťom. Následne im bola ako rodine ponúknutá pomoc s OZ Nádej, na čo však otec reagoval mailovou komunikáciou priamo s OZ Nádej týkajúcej sa jeho nesúhlasu a vyjadril zákaz, aby sa s deťmi pracovalo. Dňa 28.01.2021 kontaktovala matku pracovníčka ÚPSVaR s oznámením, že individuálnu terapiu pre maloleté deti nebude môcť úrad sprostredkovať. Mail od p. V. z Úradu práce preukazuje, že otec nesúhlasí s odporúčaním orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na vykonávanie opatrení SPODaSK ambulantnou formou z dôvodu námietky zaujatosti ustanoveného subjektu Centrum Nádej, o.u., preto nie je možné momentálne započat' psychologické sedenia pre deti. V júli 2020 vyjadril otec svoj nesúhlas s akýmkoľvek psychologickým vyšetrením detí bez jeho prítomnosti, odmietol akúkoľvek navrhovanú pomoc, okrem pomoci psychológa Mgr. Zámečníka, ktorý vypracoval dve správy bez toho, aby čo i len videl matku alebo maloleté deti alebo sa s nimi porozprával a posúdil ich vzťahové väzby. Matka súhlasila s vyjadrením otca o zlom psychickom stave maloletých detí, pretože deti môžu ľahko skončiť na psychiatrii či medikamentóznej liečbe, spoľahla sa Úrad práce a psychológa po odmietavom prístupe otca nehľadala. Vo februári 2021 matku kontaktovala p. X. z Úradu práce s dopytom, prečo maloleté deti nemajú žiadneho psychológa a nakázala vzhľadom na zlý psychický stav návštevu psychológa bez ohľadu na súhlas či prípadný nesúhlas otca. Následne deti začali navštevovať detského psychológa na pokyn Úradu práce, na sedenia sa veľmi tešia, vytvorili si so svojimi psychoterapeutami veľmi pozitívny vzťah, do procesu psychoterapie matka nijakým spôsobom nezasahuje, nebýva ani prítomná na daných sedeniach. Primárne sa nesnažia vyriešiť problematický vzťah s otcom ale ide skôr o krízovú intervenciu pre deti, ktoré sa po mnohých mesiacoch nútenia do

kontaktov s násilníckym otcom a jeho matkou, po traume rozchodu rodičov, ale aj po incidente vyvolanom rodinou O. vyústiac do úteku z domu v V. necítia psychicky dobre. Deti si zároveň neželajú prítomnosť otca na týchto sedeniach, ktoré im poskytujú možnosť slobodne a neobmedzene sa vyjadrovať k akýmkoľvek témam, pričom sa cítia byť v bezpečí, deti tvrdia, že otcovi by sa ani títo psychoterapeuti nepáčili a tiež by ich zablokoval rovnako ako tých predošlých. Otec sa na stretnutiach s deťmi realizovanými podľa uznesenia Krajského súdu snaží získať informáciu o ich novom psychológovi, no deti sú jednoznačne proti tomu, aby sa tieto informácie otec dozvedel. Matka napokon uviedla, že na priame odporúčenie zákonnej sudkyne z prebiehajúceho návratového konania dohodla spoluprácu s OZ Tenenetom, ktorá stále prebieha, spolupráca s Tenenetom bola dohodnutá v apríli 2021, s čím matka súhlasila a do dňa podania vyjadrenia (09.06.2021) už prebehlo pár psychologických sedení, naplánovaných za účelom zlepšenia rodinnej situácie a za účelom zlepšenia vzťahu detí s otcom. Na pojednávaní konanom vo veci sp. zn. 2P/47/2020 na Okresnom súde Bratislava I dňa 07.06.2021 Úrad práce prezentoval dopyt od Mgr. G. T., ktorý poukazuje na správanie sa otca, ktoré môže spôsobiť deťom vážnu psychickú ujmu a ktoré on považoval za týranie detí. Hlavným dôvodom prečo matka odmietla uviesť otcovi bližšie informácie ohľadne psychologickéj starostlivosti pre deti je jej dôvodná obava, rovnako ale i oboch detí, že by túto starostlivosť otec opäť zablokoval, podobne ako aj v minulosti znemožnil pracovať s deťmi PhDr. Martinkovej, Mgr. Tóthovej Šimčákovej, ktorej dokonca nariadil zničiť kompletný spis a takisto aj Centru Nádej. Otcovi poskytuje úplne všetky informácie o maloletých deťom, odmieta mu však oznámiť meno osobného psychológa detí, ktorý realizuje krízovú terapiu detí na ochranu ich života a psychického zdravia, pričom rodinnú psychoterapiu v zmysle uvedeného absolvujú v centre Tenenet.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že napriek trvajúcim nezhodám medzi rodičmi majú obaja rodičia rovnaké práva a povinnosti k maloletým deťom a nie je možné práva niektorého z rodičov bezdôvodne obmedziť. Na druhej strane mal za preukázané, že rodičia spolu nežijú, maloleté deti žijú s matkou v X. a otec v dome v V.. Povinnosť otca dočasne platiť výživné na maloleté deti O. je upravená uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 68P/15/2021-154 zo dňa 12.02.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/47/2021-276 zo dňa 28.04.2021. Styk otca je v súčasnosti upravený uznesením tunajšieho súdu č.k. 68P/27/2021-210 zo dňa 10.02.2021 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/112/2021-340 zo dňa 14.05.2021, ktorý sa realizuje. Spôsob, akým budú oddelene žijúci rodičia uplatňovať svoje práva voči maloletým deťom zákon necháva v prvom rade na ich dohode, ktorá však musí byť v súlade so záujmom detí, do popredia nevystupujú záujmy rodičov, ale je to práve dieťa, ktorého najlepší záujem sa vždy sleduje a je prvoradý. Otec sa podľa jeho vyjadrenia snaží zabezpečiť deťom ale i rodičom odbornú pomoc za účelom zlepšenia ich vzťahov navzájom s následným predpokladaným zlepšením zdravotného stavu maloletých detí. Matka rovnako dbá na zlepšenie psychického stavu detí a robí všetko pre to, aby bol tento čo najlepší. Vyhľadala niekoľko psychológov, ktorých však otec odmietol (napr. č.l. 12 potvrdzuje otec nedôveru p. P., vzniesol námietku zaujatosti voči Centru Nádej a zároveň nesúhlasil s tým, aby boli opatrenia SPODaSK vykonávané ambulantnou formou prostredníctvom tohto zariadenia (č.l. 101-102). Matka naopak nesúhlasila s psychológom Mgr. Zámečníkom a nechcela pokračovať v sedeniach ani u Mgr. Urgeovej (č.l. 14). Zo správy predloženej matkou zo dňa 19.10.2020 ohľadne zdravotného stavu maloletého T. (č.l. 118) vyplýva, že bol mimoriadny úzkostlivý, lútoslivý ale aj zlostný, maloletá P. začala navštevovať detského psychiatra z dôvodu úzkostných a tikových prejavov. Zo správy z vyšetrenia zo dňa 30.10.2020 (č.l.119) vyplýva, že maloleté deti mali strach z prekročenia hraníc, že ostanú v G., cítia sa zle, prejavujú sa u nich tiky, P. mávala úzkostné prejavy pred odchodom k otcovi, nevie spať, niekedy vykrikovala zo sna, rozprávala a podobne. V ten istý deň sa zúčastnil psychiatrického vyšetrenia aj maloletý T., ktorý v zmysle správy z vyšetrenia (č. l. 120) máva stavy úzkosti pred odchodom k otcovi, je nepokojný, nevie sa upokojiť, vstáva veľmi skoro a občas má tikové prejavy. U oboch detí psychiatricka skonštatovala, že deti trpia úzkosťou z odlúčenia v detskom veku a mal. T. aj hyperaktivitou či tikovými prejavmi, pričom zvýraznila nutnosť brať do úvahy názory detí. Otec v rámci prílohy k svojmu návrhu doložil aj správu z psychologického poradenstva zo dňa 08.12.2020 vypracovanú Mgr. Pavlom Zámečníkom (č.l. 68-69), v ktorej psychológ uvádza, že aktuálna napätá situácia medzi rodičmi maloletých detí ubližuje najmä deťom, ak by dané pretrvávalo, mohlo by dôjsť k vzťahovým problémom medzi deťmi a otcom, narastajúcej agresivite detí voči otcovi či vzájomnému odcudzeniu sa. Záverom odporučil mediáciu pre rodičov ohľadne starostlivosti o deti, individuálne psychologické poradenstvo, psychoterapiu rodičov a detí, rodinné poradenstvo a bez zbytočného odkladu realizovať styk detí s otcom. Psychológ v správe odkazuje len na dostupné materiály predložené otcom, na rozhovor s otcom bez vzhliadnutia detí či matky. Zo zápisnice z pojednávania konanom na Okresnom súde

Bratislava I vo veci sp.zn. 2P/47/2020 vyplýva (č. I. 31), že otec je pripravený zabezpečiť a financovať, či už na území Rakúskej republiky alebo na území Slovenskej republiky podpornú psychoterapiu, uvedené závisí najmä od odborných vyjadrení súčasných psychológov, resp. Tenenetu. Kolízna opatrovníčka požiadala Tenenet, o.z. o vykonanie poradensko- psychologickéj pomoci v rozsahu 40 hodín, matka so spoluprácou súhlasila a do dňa podania vyjadrenia (09.06.2021) sa uskutočnilo pár psychologických sedení. Voči kontinuálnej súbežnej terapii (psychológ detí o ktorom deti nadšene rozprávajú) nemá psychologička Tenenetu žiadne výhrady.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že obaja rodičia vyvinuli snahu nájsť pre deti vhodného psychológa, ktorý by prispel k zlepšeniu ich zdravotného či psychického stavu. Aj napriek preukázanému nesúhlasu otca so psychológmi navrhnutými matkou deti navštevujú psychológa, ktorého identitu však matka tají. Rovnako od apríla 2021 prebiehajú psychologické sedenia detí v OZ Tenenet, pričom otec spolu s matkou majú možnosť absolvovať sedenia samostatne, ale i spolu s maloletými deťmi, komunikovať a radiť sa s psychologičkou prakticky neobmedzene (rodinná terapia). V zmysle odporúčaní psychológa Mgr. Zámečníka, ktorého vyhľadal otec je navyše v súčasnosti styk detí s otcom upravený súdnym rozhodnutím a podľa vyjadrenia matky sa aj realizuje. Pre rodičov detí majú byť rozhodujúce výsledky/závery psychologických vyšetrení detí bez ohľadu na osobu, ktorá dané vyšetrenia realizuje. Matka otcovi písomne prostredníctvom mailu oznámila, že deti absolvujú pravidelnú psychoterapiu, no v danom prípade si ona ale i samotné maloleté deti neželajú, aby otec poznal identitu ich psychológa, pretože ak by to tak nebolo kedykoľvek počas ich spoločného stretnutia aj na dopyt otca či svojvoľne by dané otcovi oznámili, resp. by mu aspoň popísali miesto, budovu, adresu kam na sedenia chodia. V danom prípade sa jedná o individuálnu krízovú terapiu detí na ochranu ich života a psychického zdravia, pri ktorej nie je prítomná ani matka maloletých detí. Rodinnej psychoterapie v Tenenete sa môže zúčastniť aj otec, konzultovať so psychologičkou zdravotný stav detí a podobne. Na základe uvedeného dospel k záveru, že otec dostatočne neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy v zmysle jeho návrhu. Deti navštevujú svojho psychológa, zúčastňujú sa individuálnej krízovej terapie bez účasti rodičov, pričom výsledky terapie a jej dopad na správanie sa detí vzhľadom na krátkosť času ich návštevy ešte nie je známy. Rodina má možnosť spolu navštevovať OZ Tenenet a podrobiť sa tu rodinnej psychoterapii, ktorú maloleté deti podstupujú v tomto zariadení. Vedomosť otca o identifikácii deťmi navštevovaného psychológa nie je nutná, s prihliadnutím na informovanie matky o stave maloletých detí a najmä s poukazom na názor detí, ktoré nechcú aby otec vedel o ich novom psychológovi s odôvodnením možného zmarenia týchto stretnutí. Otec má možnosť zúčastňovať sa spolu s deťmi psychologických sedení v Tenenete a jeho účasť na individuálnej terapii detí nie je potrebná.

6. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí navrhujúc, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v zmysle všetkých petitov uvedených v návrhu. Uviedol, že vyjadrenie matky k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mu nebolo pred rozhodnutím doručené a nemal možnosť sa k tvrdeniam matky v ich uvedených vyjadriť. Súd prijal všetky tvrdenia matky, že deti absolvujú individuálnu krízovú terapiu na ochranu ich života a psychického zdravia, ktoré nie je ničím podložené. Otec upozornil na v predchádzajúcom období nepredvídateľný postup matky, keď došlo jednak k medzinárodnému únosu a kedy najmä matka svojim aktívnym spôsobom zasiahla a neumožnila styk detí s otcom. Striedavá starostlivosť sa reálne vykonávala v období 8-10/2020 a zo správy ÚPSVaR vyplýva, že ju chcú aj deti. Vtedajšie správanie matky spôsobilo, že deti začali mať strach z toho, že sa nebudú môcť vrátiť z Rakúska na Slovensko, len z tohto dôvodu odmietli styk s otcom a matka nezabezpečila prekonanie tejto obavy na strane detí. Matke opakovane navrhoval, aby deti začali navštevovať psychologickú terapiu u psychológov, ktorých matka odmietla (T. P., Z. W., L. Z., Alma Centrum - p. Ashford, kombinácia p. Šimčáková - p. Zámečník). Matka sa začala dištancovať od vzťahu detí s otcom, prenecháva rozsah styku detí s otcom na deťoch, namiesto aby deti motivovala a pripravila na styk, vyslovene odmieta zasiahnuť aj napriek tomu, že ju na opačný prístup vyzývali a žiadali pracovníci ÚPSVaR (Záznam zo dňa 10.12.2020). Za týchto okolností vydal súd prvej inštancie neodkladné opatrenie zo dňa 10.02.2021, 68P/27/2021, po nadobudnutí vykonateľnosti ktorého matka umožnila otcovi styk s deťmi. V súčasnosti, t.j. od konca júna 2021 styk detí s otcom neprebíha, keď matka nedokáže naň pripraviť deti, deti vo vzťahu k jednej hádke matky so svokrovcami spreď roka neustále preberajú postoj matky. Tieto okolnosti vzbudzujú obavu, o akých psychológov, ku ktorým chodia deti vlastne ide, keď po pravidelnej 6 mesačnej terapii zrazu deti usmerňujú otca, ako má prebiehať styk, kde majú počas neho ísť. Komunikácia s matkou je veľmi obtiažna a spôsob jej správania sa a komunikácie s otcom a jeho právnym zástupcom smerujú k potrebe vykonania psychologického vyšetrenia matky. Deti sú rukojemníkmi matky, keďže

jediná hádka nemá ako vymazať všetko pozitívne čo deti zažili so starými rodičmi, tetou, sesternicou, matka sa pred deťmi vyjadruje, že pre ňu sú starí rodičia O. mŕtvi. Deti netrpia žiadnymi psychickými či psychiatrickými poruchami, matka išla s deťmi dňa 30.10.2020 bez vedomosti a súhlasu otca za psychiatrickou pred ktorou v prítomnosti detí rozpovedala svoj vymyslený príbeh o otcovi, pred deťmi vytvárala negatívny obraz otca, záver psychologička o úzkosti z odlúčenia v detskom veku, vedenie bez medikácie, ktorý je treba „len“ psychologicky zvládnuť je totožný s tým, čo navrhuje otec matke - rodinná psychologická terapia, psychologická podpora pre deti, čo však matka zamietla. Styk otca s maloletými deťmi riadne prebiehal od 2/2021 do 6/2021 a žiadne tvrdenia matky o psychických problémoch detí nie sú dané. Matka si psychologické problémy detí vymýšľa (nočné mory, budenie, sebapoškodzovanie, suicidálne vyjadrenia detí), takéto problémy nie sú zachytené v správe psychiatricky W., ktorá by ich opíri ich existencii určite odborne riešila. Otec napokon v odvolaní poukázal na to, že súd žiadnym spôsobom v rozhodnutí nereagoval na jeho návrh na oznamovanie otcovi informácie týkajúce sa zdravotného stavu detí, ako aj vopred všetky lekárske vyšetrenia, ktoré majú maloleté deti absolvovať a odôvodnenie jeho rozhodnutia predstavuje porušenie práva otca na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Každý rodič má právo poznať zdravotný stav svojich detí a byť informovaný o poskytovaní lekárskej starostlivosti-jej spôsobe, poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, lekárovi, diagnóze a informácie v tomto smere nemôžu byť rodičovi odmietnuté z dôvodu, že maloleté deti vo veku 9 rokov si to neželajú, alebo že je postačujúce, ak tieto zdravotné informácie pozná matka. Súd svojim rozhodnutím de facto odobral otcovi základné rodičovské práva poznať zdravotný stav svojich maloletých detí a poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, čo je v rozpore so základnými občianskymi právami. V prípade detí ide už o dlhodobú (6 mesačnú zdravotnú starostlivosť), o ktorej nemá otec žiadne informácie. Je zrejmé, že celá rodina potrebuje odbornú psychologickú pomoc, pričom kolízny opatrovník a Tenenet potvrdili, že nie je možné, aby určitú formu psychopodpory a terapie robil jeden psychológ (individuálna terapia) a druhú formu iný psychológ (Tenent, ÚPSVaR).

7. Matka vo vyjadrení sa k odvolaniu otca uviedla, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením. Rodina ako celok je v psychologickú intervenciu centra Tenenet a psychologičky p. Pytlovej, ktorá s rodinou pracuje, stretáva sa tak s otcom, matkou aj deťmi a zúčastnila sa aj odovzdávania detí otcovi. Otcovi odmietla poskytnúť informácie o identifikácii psychológa z dôvodu obavy, že by otec tieto sedenia opätovne zmaril, tak ako tomu bolo v minulosti. Účelom týchto sedení je krízová intervencia pre deti, ktoré si výslovne neželajú prítomnosť otca na týchto sedeniach, sedenia im poskytujú možnosť sa slobodne a neobmedzene vyjadrovať k akýmkoľvek témam, ktoré aktuálne potrebujú riešiť, pričom sa cítia v bezpečnom prostredí. Súbežne prebieha od apríla 2021 spolupráca s OZ Tenenet za účelom zlepšenia rodinnej situácie a za účelom zlepšenia vzťahu detí s otcom a aj pre zlepšenie psychického stavu detí, rodičia majú možnosť absolvovať tieto sedenia samostatne a aj spolu s deťmi, komunikovať, radiť sa s psychologičkou Mgr. Pytlovou prakticky neobmedzene, pričom táto nemá voči kontinuálnej súbežnej terapii žiadne výhrady a deti samy jej o nich dokonca s nadšením rozprávali. Matka v podaní opísala priebeh psychoterapeutických sedení detí od júna roku 2020 do súčasnosti. K tvrdeniam otca týkajúcim sa nerealizácie styku s deťmi po opise postoja detí s odkazom na správy z psychologických sedení uviedla, že jej záleží na tom, aby stretnutia detí s otcom prebiehali, aby sa na ne deti tešili a deti sa k stretnutiam s otcom snaží namotivovať. Podľa jej názoru otec nezvláda deti pozitívne motivovať na pobyt u neho a ani sa v tomto smere nesnaží. Matka opísala postoj maloletých detí po tom, ako sa dozvedeli o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia ohľadom styku počas letných prázdnin. Oznamenie identifikácie psychológov, ktorí v súčasnosti poskytujú psychoterapeutickú starostlivosť deťom matka odmieta z dôvodu, že by to bolo v rozpore s najlepším záujmom detí, ako aj s ich výslovným želaním. Deti potrebujú psychoterapiu, bezpečné prostredie, kde môžu psychológom (ku ktorým majú dôveru) povedať hocičo, ako sa naozaj cítia a ak by im súd túto možnosť zobral, nie je možné odhadnúť vývoj ďalších situácií, ich psychického stavu. Matka napokon uviedla, že tak ako doposiaľ, bude i naďalej priebežne riadne otcovi oznamovať informácie ohľadne zdravotného stavu detí.

8. Otec v následných písomných podaniach zo dňa 13.08.2021 a 23.08.2021 doplnil do spisu Mesačnú správu Tenenet z 31.07.2021, Správu zo dňa 13.08.2021, Odporúčania ÚPSVaR z 26.04.2021 a 13.07.2021, mailovú komunikáciu z 18.08.2021 a Výzvu otca z 17. - 18.08.2021 poukazujúc na to, že Tenenet nebol určený na vykonávanie psychoterapie, správanie a vnútorné prežívanie T. vykazujú niektoré prvky, ktoré by sa mali riešiť s pedopsychiatrom a podľa názoru ÚPSVaR je nevyhnutná psychoterapia detí, prípadne aby bol zverejnený psychológ, ku ktorému chodia deti a ten začal spoločne s oboma rodičmi okamžite riešiť rodinné väzby a vzťahy komplexne. Uvedené potvrdzuje, že Tenenet

a ÚPSVaR neposkytujú žiadnu psychoterapiu, ich možnosti sú obmedzené a naopak odporúčajú, aby sa deťom venovali riadni psychoterapeuti, ktorí budú pracovať s oboma rodičmi.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k nasledujúcim záverom.

10. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky za ktorých môže konať a rozhodovať (ďalej len procesné podmienky).

12. Podľa § 161 ods.2 C.s.p. ak ide o nedostatok podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

13. Podľa § 9 C.s.p., ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

14. Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej „Ústava SR“), právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

15. Podľa čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 (ďalej „ Nariadenie Brusel II bis,“), súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

16. Podľa čl. 8 ods. 2 Nariadenia Brusel II bis, odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

17. Podľa čl. 10 Nariadenia Brusel II bis, v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a:

a) každá osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa usadilo v novom prostredí a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok:

i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržované;

ii) nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť;

iii) konanie na súde členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, sa skončilo podľa článku 11 ods. 7;

iv) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozsudok o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

18. Podľa čl. 20 ods. 1 Nariadenia Brusel II bis, v nalievavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu.

19. Podľa čl. 20 ods. 2 Nariadenia Brusel II bis, platnosť opatrení uvedených v odseku 1 zanikne, len čo súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa tohto nariadenia rozhodovať vo veci samej, prijal opatrenia, ktoré považoval za primerané.

20. Podľa § 65 C.m.p. odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

21. Podľa § 66 C.m.p. odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

22. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu a z dopytu vykonaného na Okresný súd Bratislava I zistil, že vo veci samej sa vedie na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 20P/150/2020 konanie o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, ktoré bolo uznesením zo dňa 14.08.2020, č.k. 20P/150/2020-566 prerušené až do právoplatného skončenia konania o nariadení návratu detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (ďalej „návratové konanie“) vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/47/2020. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 2P/47/2020 o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní bol dňa 15.07.2021 vyhlásený rozsudok, ktorým bol návrh otca zamietnutý; v čase rozhodovania odvolacieho súdu nenadobudol rozsudok právoplatnosť (jeho písomné vyhotovenie nebolo vyhotovené a doručené účastníkom konania).

23. Odvolací súd ako prvoradé zdôrazňuje, že pod pojmom právomoc súdu sa vníma okruh otázok a právnych vzťahov, ktorých prejednanie a rozhodnutie patrí do kompetencie súdov. V právnom poriadku Slovenskej republiky je právomoc súdov vymedzená v ust. § 3, 4 C.s.p., podľa ktorých súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon. Zjednodušene možno povedať, že pojem právomoc predstavuje kompetenciu súdu určitú vec prejsť a rozhodnúť. Nedostatok právomoci spôsobuje vždy neodstrániteľnú vadu konania s nevyhnutným následkom vo forme uznesenia o zastavení konania. Poukazujúc na existenciu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 2P/47/2020 o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (v ktorom rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.07.2021 o zamietnutí návrhu otca doposiaľ nenadobudol právoplatnosť) je treba uviesť i to, že iba toto konanie jasne určí a rozhodne spor o právomoc medzi dvoma opatrovníckymi súdmi (t.j. Okresný súd Bratislava V c/a Bruck an der Leitha) a bude v ňom vyriešená otázka domicilu maloletých detí a na to naviazaná otázka, ktorý súd má právomoc konať a rozhodovať o veciach týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností k obojmu maloletým deťom.

24. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie, právomoc k rozhodovaniu o ňom má súd vtedy, ak sa návrh týka veci, v ktorej je daná právomoc súdu rozhodovať meritorne. Nariadiť neodkladné nariadenie (predbežné opatrenie) vo veci starostlivosti o maloleté deti môžu však aj súdy členského štátu, ktoré nemajú právomoc rozhodovať vo veci samej (čl. 20 Nariadenia Brusel II bis, alebo čl. 14 Nariadenia rady (ES) č. 4/2009 o výživnom), ale len za kumulatívneho splnenia podmienok, ktoré boli definované v rozhodnutí Európskeho súdneho dvora z 02.04.2009 A, C- 523/07 a to, že predmetné opatrenie musí byť naliehavé, musí byť prijaté vo vzťahu k osobám alebo majetku nachádzajúcim sa v členskom štáte, v ktorom je sídlo súdu, na ktorom bolo zahájené konanie a musí mať dočasnú povahu. Keďže čl. 20 ods. 1 Nariadenia Brusel II bis oprávňuje teda súd, ktorý nemá právomoc rozhodnúť vo veci samej, prijať výnimočne predbežné (neodkladné) opatrenie týkajúce sa rodičovských práv a povinností, je potrebné vychádzať z toho, že pojem naliehavosti obsiahnutý v uvedenom ustanovení sa týka tak situácie, v ktorej sa nachádza dieťa, ako aj praktickej nemožnosti podať návrh týkajúci sa rodičovských práv a povinností na súd príslušný na rozhodnutie vo veci samej (rozsudok Európskeho súdneho dvora z 23.12.2009, C - 403/09 PPU).

25. V predchádzajúcom odseku uvedeným postupom bola uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 68P/15/2021-154 zo dňa 12.02.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/47/2021-276 zo dňa 28.04.2021 uložená povinnosť otcovi dočasne platiť výživné v nevyhnutnej miere na maloleté deti O. vo výške po 150 eur mesačne na každé z detí a uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 68P/27/2021-210 zo dňa 10.02.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/112/2021-340 zo dňa 14.05.2021 bol dočasne upravený styk otca s maloletými deťmi v každom párnom kalendárnom týždni od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v

každom nepárnom kalendárnom týždni od stredy od 15.00 hod. do piatku do 18.00 hod. s tým, že otec je oprávnený v stanovenom čase maloleté deti preberať v školskom zariadení ktoré maloleté deti navštevujú a odovzdávať matke v mieste jej bydliska a v prípade, že sa maloleté deti nebudú nachádzať v školskom zariadení, miestom prevzatia bude miesto bydliska matky.

26. V posudzovanej veci otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 01.06.2021 (doručeného súdu dňa 03.06.2021) žiada zaviazať matku povinnosťou oznámiť mu identifikáciu psychológa, resp. psychológov (meno, priezvisko, adresa, poskytovateľa zdravotnej starostlivosti), ktorí poskytujú psychologické poradenstvo a podporu maloletým deťom P., nar. XX.XX.XXXX, a T. O., nar. XX.XX.XXXX, umožniť mu zúčastniť sa spoločného psychologického poradenstva s deťmi u psychológov, ktorí majú deti v starostlivosti a povinnosťou oznamovať otcovi informácie ohľadom zdravotného stavu maloletých detí, ako aj vopred všetky lekárske, zdravotnícke vyšetrenia, ktoré chce s deťmi absolvovať.

27. S poukazom na obsah ods. 24 a 25 tohto rozhodnutia je treba zdôrazniť, že v posudzovanej veci mohol súd prvej inštancie (ako doposiaľ neprávomocný súd) pristúpiť k posudzovaniu splnenia procesných podmienok pre nariadenie otcom navrhovaného neodkladného opatrenia upravených vo vnútroštátnej procesnej úprave v ustanoveniach Civilného sporového, resp. Civilného mimosporového poriadku až po dôslednom vyporiadaní sa s otázkou kumulatívneho splnenia podmienok v zmysle čl. 20 ods.1 Nariadenia Brusel II bis. Aj keď v rozhodnutí súd prvej inštancie citoval k otázke právomoci súdu sa vzťahujúce zákonné ustanovenia (vrátane čl. 7 ods.2, čl. 20 ods.1,2 Nariadenia Brusel II bis), z jeho odôvodnenia nevyplýva, či sa s otázkou dodržania troch kumulatívnych podmienok v kontexte podaného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vôbec zaoberal a dôsledne ich posudzoval i napriek tomu, že ust. čl. 20 ods.1 Nariadenia Brusel II bis predstavuje výnimku zo systému právomoci, ktoré musí byť vykladané doslovne.

28. Odvolací súd po zohľadnení návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho skutkového odôvodnenia konštatuje, že na posudzovaný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia sa nemôže vzťahovať čl. 20 ods. 1 Nariadenia Brusel II bis. Poukazujúc na návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia a stav vyplývajúci z obsahu spisu v čase rozhodovania odvolacieho súdu, má odvolací súd za to, že otcom navrhovaná okamžitá úprava vzťahov nespĺňa vo vzťahu k maloletým deťom podmienku naliehavosti. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 01.06.2021 (doručený súdu dňa 03.06.2021), v ktorom žiada zaviazať matku povinnosťou oznámiť mu identifikáciu psychológa, resp. psychológov (meno, priezvisko, adresa, poskytovateľa zdravotnej starostlivosti), ktorí poskytujú psychologické poradenstvo a podporu maloletým deťom P. O., nar. XX.XX.XXXX, a T. O., nar. XX.XX.XXXX, umožniť mu zúčastniť sa spoločného psychologického poradenstva s deťmi u psychológov, ktorí majú deti v starostlivosti a povinnosťou oznamovať otcovi informácie ohľadom zdravotného stavu maloletých detí, ako aj vopred všetky lekárske, zdravotnícke vyšetrenia, ktoré chce s deťmi absolvovať a jeho skutkové odôvodnenie sa týka vzájomnej informačnej povinnosti rodičov o veciach týkajúcich sa zdravotnej starostlivosti o maloleté deti, resp. rozhodovania pri nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností (vo veci samej by sa jednalo o návrhové konanie podľa § 35 Zákona o rodine), ktorý však ani pri vyváženom a primeranom posúdení všetkých predmetných záujmov (rodičov a aj oboch maloletých detí) práve vo vzťahu k obom maloletým deťom a ich aktuálnej situácie, v ktorej sa nachádzajú, nemôže spĺňať podmienku naliehavosti. Otcom navrhované neodkladné opatrenie by bolo v prípade jeho prijatia navyše časovo neobmedzené (z dôvodu, že konzumuje vec samu) a prijaté nielen vo vzťahu k samotným maloletým deťom a obom rodičom, ale dokonca nepriamo aj vo vzťahu k psychológovi, ktorý aktuálne poskytuje psychologické poradenstvo obom deťom, a to uložením povinnosti matke umožniť otcovi zúčastniť sa spoločného psychologického poradenstva. Uznanie naliehavosti v prípade, o aký ide v danej veci, by bolo aj proti samotnému cieľu nariadenia, ktoré sa nemá vzťahovať na záležitosti týkajúce sa (o.i.) zdravia (ods. 10 Preambuly Nariadenia Brusel II bis).

29. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že v posudzovanej veci nie je možné na základe návrhu otca podľa čl. 20 ods. 1 Nariadenia Brusel II bis nariadiť súdom, ktorý nemá právomoc rozhodnúť vo veci samej, otcom navrhované neodkladné opatrenie.

30. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 2 ods. 1 C.m.p., § 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p., v spojení s § 378 ods. 1, § 9 ods. 1, § 161 ods. 1, 2 C.s.p. zrušil a konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 01.06.2021 zastavil.

31. S poukazom na spôsob rozhodnutia sa odvolací súd nezaoberal odvolacími námietkami otca uvedenými v odvolaní, nemajúcimi vplyv na záver odvolacieho súdu o nedostatku procesnej podmienky, ktorú nemožno odstrániť (nedostatku právomoci súdu).

32. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 2 ods.1, § 52 C.m.p., § 262 ods.1, § 378 ods.1 C.s.p..

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).